

mærkninger, som ogsaa kommer til at vedrøre det ærede Medlem Hr. Rode og andre ærede Medlemmer, med Hensyn til den her foreslaaede Beskatning af billige Tobaksvarer. Jeg tror, at man i dette Ting af mange Aars Erfaring ved, at jeg ikke i og for sig er nogen Ven af at lempe Beskatningen for dyrere Artikler og forøge den for billigere; under al den Virksomhed, jeg gennem mange Aar har udfoldet paa Skatteomraadet, er jeg gaaet i modsat Retning. Men her staar vi overfor en fiskal Nødvendighed. Statskassen har, den Gang Forbrugt var rigeligere, haft 32—33 Mill. Kr. ud af Tobaksbeskatningen, naar vi tager alt med; men for Øjeblikket tør jeg ikke paaregne mere end 26 Mill. Kr. som Udbytte deraf, og dette skyldes det svingende Forbrug og Overgangen fra dyrere til billigere Sorter. Men disse 26 Mill. Kr. maa jeg absolut søge at fastholde, mindre kan vi ikke nøjes med at faa ud af denne Vare, den er i alle Henseender et fortrinligt Beskatningsobjekt, hvilket ogsaa er anerkendt, idet den er udnyttet som saadant i alle civiliserede Lande. Men vil vi sikre os en vedblivende Indtægt af alt i alt 26 Mill. Kr. af den indenlandske Tobaksafgift plus Tolden, saa maa Tobaksafgiften omlægges, det er fuldstændig nødvendigt, thi der viser sig en udpræget Tendens til at gaa ned til de billigere Skatteklasser, og som Følge deraf taber Indtægten sig saa at sige fra Maaned til Maaned.

Vil man altsaa opretholde de 26 Mill. Kr., maa man lægge sin Beskatning an paa et bredere Grundlag, man maa nødvendigvis inddrage hele Tobaksforbruget derunder, ogsaa det billigere Forbrug, som tidligere har været skaanet, og saa maa man lægge en højere Afgift paa de billigste Cigarklasser, som særlig repræsenteres af den tyske Indførsel. Samtidig maa man i det hele taget lempe Cigarbeskatningen noget. De 3 Mill. Kr., man lægger paa den billige Røgtobak, Skraa og Snus, tager man fra Cigarerne. Disse forskellige Ændringer gaar alle ud paa i nogen Grad at opretholde Forbruget og opretholde Indtægten; jeg har ikke kunnet se, at det kan gøres paa nogen som helst anden Maade, og den højst sagkyndige Kommission og Underudvalget i denne, som har behandlet Sagen, har heller ikke kunnet se nogen anden Maade. Deraf kommer det, at jeg har maattet opretholde disse Forslag og paa ingen Maade kunde nøjes med at faa

udstedt en Veksel paa, at de 12 Mill. Kr., jeg skulde give Afkald paa, skal jeg velvilligst faa et andet Sted. Jeg tror heller ikke paa, at Forbruget, hvis man undlod disse Forhøjelser, jeg her har maattet foreslaa, og som vel at mærke korresponderer med Nedsættelser paa andre Punkter, da skulde stige saa stærkt, at jeg kunde faa nævneværdig Erstatning for de 12 Mill. Kr., jeg gav Afkald paa ved at opgive mine Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var betænkelig ved de Lempelser, der er givet ved Ændringsforslag Nr. 9, altsaa med Hensyn til Hjemmerullere med ikke mere end 2 fremmede Arbejdere. Jeg forstaar, det ærede Medlem var bange for, at der derved skulde opstaa en uheldig Konkurrence for den ordinære Tobaksvirksomhed, og at man derved særlig skulde skade Tobaksarbejderstanden som Helhed. Det er en højst naturlig Betragtning, som ogsaa har ledet denne Stands Repræsentant i Tobakskommissionens Underudvalg til at indtage den Stilling, han har indtaget, og til at kræve strengere Kontrolforanstaltninger gennemført. Strengere Kontrolforanstaltninger har for det første naturligvis et fiskalt Formaal, men dernæst ogsaa det Formaal overfor Udøverne af denne Industri, som man lægger i saa høj Grad Beslag paa, og hvis Virksomhed man i og for sig hemmer saa stærkt ved den tunge Beskatning, at vise den Retfærdighed, at vi saa vidt muligt beskytter dem mod illegitim Konkurrence paa forskellige Omraader og holder Produktionen indenfor saa regelmæssige og kontrollable Former som muligt. Thi det er klart, at jo højere Beskatningen stiger, desto mere er det i den sunde og honnette Produktions Interesse som Helhed, at Kontrollen bliver streng, og at Smudskonkurrence hindres. Det er de Motiver, som bevægede Arbejdernes Repræsentant i Tobakskommissionen, og jeg antager, at det ogsaa er de Motiver, som bevæger det ærede Medlem, det er ud fra dem, han har nogle Betænkeligheder ved, at man ligesom har løsnet lidt paa Tøjlerne. Jeg tror imidlertid, det kan gøres uden nogen Skade; man maa huske paa, at det almindelige Fabriktilsyn bliver tilbage, og at Virksomheden staar under fuldkommen Kontrol fra Tobaksinspektionens Side. Selvfølgelig maa man ogsaa tænke paa ikke i højere Grad end absolut nødvendigt at forulmepe allerede bestaaende smaa Virksomheder. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 12 kan jeg tilsige